

De brief van Jacobus, deel 1 ^{1 2} Het geloof van God

Zoals wij het begrijpen was Jacobus de broer van Jezus. Ik zie geen enkele reden om te zeggen dat hij dat niet was. We moeten ook begrijpen dat we met de brief van Jacobus te maken hebben met iets dat heel ongewoon is. We zien dat niet terug in de gebruikelijke Bijbelvertalingen.

Laten we, om daar één voorbeeld van te geven, eens kijken aan wie de brief van Jacobus werd geschreven. Maakt dat een groot verschil uit om dat te weten? *Zeer zeker!* Jacobus stond in hoog aanzien bij alle Joden, niet alleen christelijke Joden, maar bij *alle* Joden. Desondanks stierf hij in 62 n.Chr. een schandelijke martelaarsdood.

De brief van Jacobus werd geschreven aan Joodse christenen; mensen die qua religie en nationaliteit Joden waren en christen werden. Deze brief werd ergens tussen 45 n.Chr. en 52 n.Chr. geschreven. Een nauwkeuriger tijdstip kunnen we niet vaststellen. We zien in de brief geen enkele indicatie van tijd omdat het geen probleem binnen de Kerk behandelt zoals *het probleem van de besnijdenis*. Dat betekent echter niet dat deze brief voor 52 n.Chr. werd geschreven. Het is slechts een aanwijzing dat dit het geval zou kunnen zijn. Als je je richt tot mensen die deel uitmaken van de synagoge hoeft je het onderwerp *niet besnijden* niet aan te kaarten.

Laten we naar Jacobus 5 gaan, daar zullen we iets zien dat heel interessant is betreffende wat hij later zegt:

Jacobus 5:14 Is er iemand bij u ziek? Laat hij dan de oudsten der gemeente tot zich roepen, ...

Gemeente hier is de vertaling van *ecclesia*, wat betekent zij die *de geroepen* zijn.

¹ Gebaseerd op de Bijbelstudie 'Epistle of James I' gegeven op 21 december 1991 door Fred R. Coulter.

² Bijbelteksten zijn ontleend aan de NBG-vertaling 1951.

Hierin vinden we dus geopenbaard dat deze brief aan de Joden werd gestuurd binnen de synagoge, omdat hij het elders heeft over *als er iemand in uw synagoge komt*. Ook is er een aanduiding dat deze brief behalve naar de Joden ook naar alle 12 stammen werd gestuurd. Hier in dit vers zegt hij dan *Is er bij u iemand ziek, roep dan de oudsten van de Gemeente*.

Wat zien we hier? *Dit slaat zoals we reeds weten op mensen binnen de synagoge*: De Joden die in Christus geloofden en Christus volgden waren een gemeente binnen de synagoge. Dat is interessant, niet veel mensen weten dat. Ik begreep dit niet volledig totdat ik dit ging vertellen. Daarna begreep ik dat.

Laten we nu wat schriftuurlijke achtergrond doornemen voordat we beginnen met het eerste deel van de brief van Jacobus, omdat deze gaat over geloof, beproevingen en hoe we daarbij *het geloof gebruiken*.

We zullen zien dat de zeven algemene brieven een patroon volgen dat Paulus heeft gegeven. Ik moet ook zeggen dat deze zeven algemene brieven in de juiste canonisatie van de Bijbel onmiddellijk na het boek Handelingen zouden moeten staan. De volgorde van het Nieuwe Testament moet zijn: Mattheüs, Marcus, Lucas, Johannes, Handelingen, en daarna Jacobus, 1 en 2 Petrus, 1, 2 en 3 Johannes en dan Judas, gevolgd door Romeinen, enz. De reden dat dit zo zou moeten zijn is dat als je deze brieven eenmaal gelezen hebt, ***je dan weet dat je de geboden van God moet houden***, dat je daaraan niet hoeft te twijfelen!

Als je echter eerst Paulus leest, in het bijzonder Galaten 3, waar Paulus zegt dat Christus ons vrijgekocht heeft van de vloek van de wet, dan gaan de meeste Protestanten denken dat Christus ons vrijgekocht heeft zodat we de wet niet langer hoeven te houden, omdat de wet een vloek is. De Wet is geen vloek; ***het overtreden van de Wet is een vloek!*** Daarom moeten deze brieven aan de brieven van Paulus voorafgaan.

Hoeveel mensen, zelfs binnen de Kerk van God, komen echt aan de zeven algemene brieven toe om die grondig te bestuderen? Ik weet dat toen ik mij erop voorbereidde Ed me zei: 'Ik kan me niet herinneren in alle jaren binnen de Kerk dat ik ze ooit goed heb bestudeerd.' *Dat is waar!* De brief die het meest werd bestudeerd was 1 Johannes. Waarom? *Omdat die heel veel vandoen heeft met liefde!* We willen toch allemaal liefde. Daarom bestuderen we 1 Johannes. Maar we hebben alles nodig.

Let op wat de apostel Paulus hier zegt in het hoofdstuk over de liefde:

1 Corintiërs 13:13 Zo blijven dan: Geloof, hoop *en* liefde, ...

Dat is precies de volgorde waarin deze brieven staan geordend:

- geloof is Jacobus
- hoop is Petrus
- liefde is Johannes
- Judas is een speciale waarschuwing aan het eind

We hebben dus *geloof, hoop en liefde*. Wat we echt moeten begrijpen is dat *echt geloof is gebaseerd op liefde!* En feitelijk is de hele Bijbel, als we dit echt begrijpen en met elkaar in verband brengen, gebaseerd op liefde. Wat zei Jezus Christus over de hele Bijbel?

Eén van de dingen die men niet kan begrijpen, is hoe Jezus die een man van liefde was en anderen genas toch ook onverdraagzaam en boos kon zijn. *Dat komt doordat men God niet kent*; zo eenvoudig ligt dat! In Mattheüs 22 waren ze aan het discussiëren over wat het grote gebod van de wet was:

Mattheüs 22:37 Hij zeide tot hem: Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.

Let op de totaliteit van de toewijding die daar uitspreekt – *geheel!*

Christenen zijn niet bekrompen in denken. Bent u ooit beschuldigd van bekrompenheid? *'Ja, u bent bekrompen in denken.'* Welke weg leidt tot de dood? *De brede weg!* Hoe kunnen we het denken van christenen beschrijven? *Op één ding gericht, doelbewust!* Er is een duidelijk verschil tussen bekrompenheid en doelbewustheid. Bekrompenheid betekent *dat u in geen enkel opzicht iemand in iets zal aanmoedigen of steunen, ongeacht of ze berouw hebben en zich bekeren of niet!* Doelbewustheid is dat u zonde niet zult aanmoedigen, maar *waar berouw en bekering is, daar toont u barmhartigheid, genade en vergevingsgezindheid!* Een enorm verschil!

Op de volgende manier moeten we God liefhebben:

Mattheüs 22:38-40 Dit is het grote en eerste gebod. Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.

Alles wat God ooit heeft gesproken en waarop Hij Zich specifiek heeft gericht is gebaseerd op liefde! Niet alleen voor de mensen die Hij in Zijn schepping heeft geschapen, maar ook om in het tonen van liefde te laten zien dat *Gods weg de juiste is*. Daarom werd Adam en Eva de toegang tot de boom des levens ontzegd nadat zij hadden genomen van de boom der kennis van goed en kwaad.

We kennen het eindresultaat van wat er door de zonde van Adam en Eva gebeurde en hoe de wereld nu in elkaar zit. Zou u voor alle eeuwigheid in het soort omgeving willen leven waarin we nu leven, met alle chaos, wanorde, zonde en dood? *Nee!* Eeuwigheid kan alleen ervaren worden *als er liefde is en totale toewijding en gehoorzaamheid aan God!* Daarom zei Hij: 'Ik zet ze buiten de hof van Eden en plaats cherubim om de toegang daarvan te bewaken, opdat ze niet eten van de boom des levens en *eeuwig zullen leven* in hun zondige conditie.' De woorden *hun zondige conditie* staan niet in de Bijbel, die voegde ik toe.

Kijk eens naar wat de wereld is geworden door Satan. Tot Gods plan behoort ook het een halt toeroepen aan het eeuwige kwaad van Satan. Als we dus in de Bijbel lezen dat God deze mensen om deze reden

verdieft, of die mensen om die reden, of hen vanwege hun zonde corrigeerde, *dan werd dat gedaan in liefde, met een oordeel gebaseerd op liefde en rechtvaardigheid*. We weten door de Heilige Dagen dat er een tweede opstanding zal zijn voor allen die tot nu toe niet werden geroepen; ook zij zullen hun kans krijgen.

Wat moet er gebeuren met een baby die werd doodgeslagen op het moment dat hij werd geboren? Hoe zal God dat teniet doen? *Hij moet dat wel doen! En Hij heeft een manier om dat te doen!*

Bestudeer de hele Bijbel maar eens vanuit dit standpunt. De hele Bijbel is gebaseerd op liefde. Kunt u geloof hebben in God zonder Hem met heel uw hart, denken, ziel en wezen lief te hebben? *Niet echt!* Ik bedoel dat u iets kunt geloven, zoals in dat boek dat ik u liet zien wordt beschreven, met de titel: *De leugens die we geloven*. Het is absoluut verbazingwekkend! Dit is een heel goed boek. De schrijver heeft het ook over *religieuze* leugens die mensen geloven. Niet allemaal. Hij heeft niet de de hele waarheid, maar het is behulpzaam. Ik vind het een erg goed boek.

Laten we naar enkele andere dingen kijken betreffende geloof; dit wordt heel diepgaand en interessant.

Lucas 18:8 Ik zeg u, dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen. Doch, als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan **het [ware] geloof vinden op aarde?**

Vergelijk dat met 2 Thessalonicenzen 2. We zien dat op dit moment voor onze ogen gebeuren. Ik wil niet dat iemand zegt dat we *de mens der zonde, de zoon des verderfs* nu zien. Die zien we nu niet. Maar het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking. We zagen dat gebeuren in een van de grotere Kerken van God. Zij verlaten de waarheid en verblinden zichzelf. Hoe meer ze zichzelf verblinden hoe meer nieuwe dingen zullen ze zeggen te begrijpen en te ontdekken. Wat ze in feite doen is *wandelen in de duisternis*. Zoals Jezus zei: Wat voor licht is er in u? Is het licht in u duisternis of is het echt licht?

Hier zien we wat er gebeurt; het gaat hier over de boze.

2 Thessalonicenzen 2:8 Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here Jezus doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt.

Dat is gekoppeld aan het in de poel des vuurs werpen van het Beest en de valse profeet (Openbaring 19).

2 Thessalonicenzen 2:9 Daarentegen is diens komst naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen,

Dat zijn de leugens die we geloven; we worden door allerlei dingen die gebeuren voorbereid om die te geloven.

2 Thessalonicenzen 2:10 en met allerlei verlokken de ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden.

Vergelijk dit: Jezus vroeg Zich af of Hij als Hij wederkomt nog het geloof op aarde zal vinden. *Het zal moeilijk te vinden zijn!* Waarom? *Omdat de hele wereld misleid is!*

Wat gebeurt er dan?

2 Thessalonicenzen 2:11 En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven,

De leugen dat die mens God is. Dat boek wat ik noemde heeft een interessante titel: *De leugens die we geloven.*

Wat voor soort geloof hebben we echt? Dat is iets heel belangrijks om te begrijpen.

Marcus 9 – dit gaat over het uitwerpen van een demon die niet kon worden uitgeworpen omdat de discipelen niet geloofden, en ook de vader geloofde niet. Ze hadden daar dus de nodige moeilijkheden.

Marcus 9:21-22 En Hij vroeg zijn vader: Hoelang is het al, dat dit hem overkomt? Hij zeide: Van zijn kindsheid af; en dikwijls heeft hij hem ook in het vuur en in het water gedreven om hem een ongeluk te doen krijgen. Maar als Gij iets kunt doen, help ons en heb medelijden met ons!

Marcus 9:23 [Statenvertaling] En Jezus zeide tot hem: **Zo gij kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk dengene, die gelooft.**

Marcus 9:24 Terstond riep de vader van de knaap uit en zeide: **Ik geloof, kom mijn ongelof te hulp!**

Dat is de toestand waarin we als mensen bijna altijd verkeren. We moeten *groeien in genade en kennis, geloof, liefde en hoop*, en al dit soort dingen. Hier vinden we iets over geloof dat we moeten begrijpen. Veel mensen zeggen: 'Ik kon het geloof niet opbrengen.' U kunt geen geloof opbrengen. ***Geloof moet van God komen!***

Openbaring 14:12 Hier blijkt de volharding der heiligen, ...

We zullen gaan zien dat in Jacobus dit woord *volharding* meer aan de orde is dan geduld, omdat *geduld* een eigenschap van ons denken is. En zoals we zullen zien heeft de *King James* het over het geduld van Job. Maar als we het boek Job lezen zien we dat Job allesbehalve *geduldig* was, wel *volhardde* hij.

Openbaring 14:12 Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods **en** het geloof in Jezus bewaren.

De Statenvertaling vertaalt met *het geloof van Jezus*. Dat betekent *het geloof van Jezus Zelf*. De heiligen kunnen volharden **als** ze de geboden Gods **en** het geloof **van** Jezus bewaren. God moet het verschaffen. Geloof is een gave; geloof is iets waarom we moeten bidden; het is niet iets dat wijzelf kunnen opbrengen. We kunnen een bepaalde mate van eigen geloof hebben, maar dat is geen geloof dat tot behoud leidt.

Marcus 11:22 En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Hebt geloof in God.

De Statenvertaling zegt: *Hebt geloof op God*. Young's Literal Translation zegt: *Hebt geloof van God*. Het Grieks is: *Hebt geloof dat van God komt*. Jezus zegt dus: **Hebt Gods geloof**, het geloof van God. Waarom? *Omdat zij naar een wonder keken*, en dat wonder was dat Hij onderweg naar de tempel de vijgenboom had vervloekt.

Marcus 11:20-22 En toen zij des morgens vroeg langs de vijgeboom kwamen, zagen zij, dat hij van de wortel af verdord was. En Petrus herinnerde het zich en zeide tot Hem: Rabbi, zie de vijgeboom, die Gij vervloekt hebt, is verdord. En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Hebt geloof in God.

Dus: **Hebt geloof dat van God komt**. Dat zegt Hij in principe. *En dat is het hele doel van de brief van Jacobus, **het hebben van Gods geloof!*** Ons eigen geloof zal het niet klaarspelen, omdat *ons eigen geloof* ons in een leugen kan doen geloven. ***Gods geloof zal niet in een leugen geloven!***

Daarna zegt Hij:

Marcus 11:23 Voorwaar, Ik zeg u, wie tot deze berg zou zeggen, hef u op en werp u in de zee, en in zijn hart niet zou twijfelen, ...

Vooropgesteld dat het de wil van God is, zoals we weten als we dit in verband met andere Schriftgedeelten brengen. God zal niet toelaten dat we dit gebruiken als het vertoon van een kwakzalver, als mensen die rondgaan in de naam van God al doende om bergen in de oceaan te gooien.

Marcus 11:23-24 ..., maar geloven, dat hetgeen hij zegt geschiedt, het zal hem geschieden. Daarom zeg Ik u, al wat gij bidt en begeert, **gelooft**, dat gij het hebt ontvangen, **en het zal geschieden**.

Er wordt ons niet gezegd wanneer, evenmin wordt er gezegd op welke manier.

Verder zegt Hij betreffende gebed:

Marcus 11:25-26 En wanneer gij staat te bidden, vergeeft wat gij tegen iemand mocht hebben, opdat ook uw Vader in de hemelen uw overtredingen vergeve. Indien gij echter niet vergeeft, zal ook uw Vader, die in de hemelen is, uw overtredingen niet vergeven.

Hier hebben we dus een sleutel voor wat betreft *geloof en gebed*. Ons geloof moet als volgt zijn:

1. afkomstig *van God*
2. *levend, actief*

We moeten dicht tot God naderen door Hem met heel ons hart, heel onze ziel, heel onze kracht en heel ons verstand lief te hebben. Alleen daardoor kunnen we geloof ontvangen.

Als we tot de conclusie komen dat we dit niet hebben gedaan, zoals we allemaal weten dat het zou moeten en we zijn als de man die zei 'Kom mijn ongelof te hulp', dan zal God dat ook doen.

1 Corinthiërs 2:1 Ook ben ik, toen ik tot u kwam, broeders, niet met schittering van woorden of wijsheid ...

De wijsheid van de mens.

1 Corinthiërs 2:1-5 ... u het getuigenis van God komen brengen. Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Jezus Christus en die gekruisigd. Ook kwam ik in zwakheid, met veel vrezes en beven tot u; mijn spreken en mijn prediking kwam ook niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht, opdat uw geloof niet zou rusten op wijsheid van mensen, maar op kracht van God.

Daarop hoort ons geloof te zijn gebaseerd. Het moet *het geloof van God* zijn en dat moet *van God* komen. Het is een gave die Hij geeft!

Hieruit kunnen we veel belangrijke dingen leren; veel belangrijke dingen die we verderop in verband zullen brengen met andere Schriftgedeelten.

Jacobus 1:1 Jacobus, een dienstknecht van God en van de Here Jezus Christus, ...

Wat betekent het om echt een dienstknecht te zijn? Het Griekse woord hier is *doulos*, wat *slaaf* betekent. Dat betekent dat we gekocht zijn en er voor ons betaald is door Jezus Christus, zoals voor een gekochte slaaf. Wat gaat een slaaf doen? *Hij gaat de wil van zijn meester doen en voor hem werken!*

We kunnen hier ook het Schriftgedeelte dat we *gekocht zijn met een prijs* mee in verband brengen. We zijn niet van onszelf (1 Corinthiërs 6:19-20).

Jacobus introduceert zichzelf hier niet met de woorden: 'Kijk, ik ben de belangrijke, verheven bloedverwant van Jezus.' Dat doet hij niet. In feite zien we dat Jacobus aanvankelijk zelfs niet in Jezus geloofde; dat veranderde pas toen Hij na Zijn opstanding aan hem verscheen.

Jacobus 1:1 ..., groet de twaalf stammen ...

Hij schreef dit dus niet alleen aan de synagoges waar de Joden bijeenkwamen, maar aan de twaalf stammen, waar alle twaalf stammen dan ook maar mochten zijn. Wisten zij waar de andere tien stammen waren?

De Joden uit deze tijd beweren dat de tien stammen verloren zijn, omdat ze door onderlinge huwelijken werden geabsorbeerd in de rest van de heidense bevolking van de landen waarheen ze werden weggevoerd. Dat las ik, ik kon het niet geloven; ik lees bepaalde dingen in de Misna en de Talmoed, dus ik weet waar ik het voor wat betreft de Joden over heb.

Maar Josefus legde in zijn tijd vast dat er miljoenen mensen waren die afstamden van de tien stammen. In de tijd van Josefus leefden er

miljoenen in het gebied dat we Parthië of de Kaukasus noemen. Uit die streken komt het blanke ras dat Indo-Europeaans wordt genoemd; dat zijn degenen die de zegeningen van Abraham hebben ontvangen (Genesis 48 en 49). Dat is een veel omvattend onderwerp!

Jacobus 1:1 ... in de verstrooiing.

Verstrooiing is de vertaling van het Griekse woord *diaspora*. Dit woord betekent ook *geplant worden als een zaad* – zaad uitstrooien. Wat zei Jezus over alle stammen van Israël? *Hij zou ze door de heidenen heen ziften en niet één zaadje kwijtraken!* Dat is een heel interessant woord.

Hierna komt het moeilijkste voor iemand om te doen. Hij begint hier dus niet op een gemakkelijke, zoetsappige manier.

Jacobus 1:2 Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeken valt,

Het Griekse woord met *vallen* vertaald betekent *overkomen*. We kunnen dus zeggen *wanneer u van alle kanten door verzoeken wordt aangevallen*. Om dat voor enkel vreugde te houden is nogal moeilijk en het betekent ook niet dat we dat moeten doen terwijl we er middenin zitten. Maar het eindresultaat ervan zal ons vreugde brengen als we de wil van God doen.

Laten we nu naar een aantal andere Schriftgedeelten kijken die hiermee overeenstemmen. Laten we naar het voorbeeld van Jezus kijken. We zullen zien welk soort vreugde Jezus had en dat wordt een heel belangrijk voorbeeld voor ons. In veel opzichten was volgens menselijke standaards Zijn leven heel ellendig. Hij had geen vriend. Hij had Johannes lief; Hij had Zijn moeder en Jozef lief; Hij had iedereen lief. Maar hoeveel mensen hadden Hem in antwoord daarop lief? *Niemand!* Hij was echt een eenzaam mens.

Als we midden in de beproevingen zitten dan hebben we het Woord van God. Gemeente, ik ken geen enkele bron waarin we enig begrip van onze beproevingen en moeilijkheden kunnen krijgen behalve het

Woord van God. Er zijn geen andere geschriften, geen andere boeken, geen andere manieren die dat op deze manier zullen doen. We hebben niet vandoen met de een of andere raadgever die je hand vasthoudt en je goede, aardige en verheven dingen vertelt, omdat als je middenin een zware beproeving zit zulke dingen heel oppervlakkig zijn.

Hebreeën 12:1 Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen rondom ons hebben, ...

Al de voorbeelden in de Bijbel van de trouwe gelovigen.

Hebreeën 12:1 ..., afleggen alle last ...

We moeten bereid zijn voor God alles op te geven! Dat betekent dat we – door wat voor beproeving we ook gaan – onze eigen gedachten opzij zetten. Beoordeel die beproeving niet op basis van je eigen gedachten, omdat het zou kunnen zijn dat wij zijn zoals beschreven in dat boek *De leugens die we geloven*, en dan zien we die beproeving niet zoals we die zouden moeten zien. Daarom wordt de Bijbel zo heel belangrijk.

Hebreeën 12:1-2 ... en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen, die voor ons ligt. Laat ons oog daarbij *alleen* gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs, die, om de vreugde, ...

Wanneer was die vreugde er? *Na de kruisiging!* Toen was er die vreugde. Was het vreugdevol om de dingen te ondergaan die Jezus onderging?

- Te worden geseseld?
- Te worden bespuwd?
- Te worden geslagen?
- Te worden toegetakeld?
- Te worden gekruisigd?
- Om een speer door je zijde gestoken te krijgen waardoor je sterft?
- Om iedere druppel bloed die je hebt te vergieten?

NEE! Hij bad: 'Vader, indien het mogelijk is, laat die drinkbeker voorbijgaan. Maar niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede.'

Hebreeën 12:2-3 ..., die, om de vreugde, welke voor Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods. Vestigt uw aandacht dan op Hem, ...

Denk goed na over wat je ziet als je naar Hem kijkt!

Hebreeën 12:3 ..., die zulk een tegenspraak van de zondaren tegen Zich heeft verdragen, ...

En dat verdroeg Hij! Al onze problemen komen ook hieruit voort.

Soms lopen we tegen dingen aan waarin het absoluut ongelooflijk is dat men niet opgeeft. Maar er is een oud gezegde: Je denkt dat je het slecht hebt omdat je een voet kwijt bent, en dan kom je iemand tegen die beide benen verloren heeft. En die persoon dacht dat hij het slecht had totdat hij iemand tegenkwam die beide benen en een arm kwijt was. En die persoon dacht dat hij het slecht had totdat hij iemand tegenkwam die beide benen en beide armen kwijt was. En die persoon dacht dat hij het slecht had totdat hij iemand tegenkwam die beide benen en beide armen alsook zijn gehoor kwijt was. En die persoon dacht dat hij het slecht had totdat hij iemand tegenkwam die beide benen, beide armen, zijn gehoor en zijn gezicht kwijt was.

Als u denkt dat het leven zwaar is voor u, bekijk dan eens de geweldig goede film over Helen Keller. Zij had er niet om gevraagd. Zij wilde het niet, maar ze was doof en blind geboren. We kunnen naar haar kijken als een menselijk voorbeeld. En weet u wie zij in dat alles de eer gaf? *God, en de liefde van degene die uiteindelijk zei: 'Ik ga haar onderwijzen.'* **Kijk naar Christus, denk na over Hem.**

Hebreeën 12:3 ..., opdat gij niet door matheid van ziel verslapt.

En dan opgeeft!

Hebreeën 12:4 Gij hebt nog niet ten bloede toe weerstand geboden in uw worsteling tegen de zonde,

Of het doorstaan van wat voor beproeving dan ook waar u momenteel doorheen gaat. Hij zegt dat God ons zal kastijden, dat God ons zal corrigeren; dat maakt allemaal deel uit van de beproevingen waar we doorheen gaan.

Hebreeën 12:5 en gij hebt de vermaning vergeten, die tot u als tot zonen spreekt: Mijn zoon, acht de tuchtiging des Heren niet gering, en verslap niet, als gij door Hem bestraft wordt,

In veel gevallen hoeft God ons niet te kastijden of te vermanen. We lopen tegen de resultaten aan van de problemen in ons eigen leven, die het gevolg zijn van onze zonde!

Hebreeën 12:6-10 want wie Hij liefheeft, tuchtigt de Here, en Hij kastijdt iedere zoon, die Hij aanneemt. Als tuchtiging hebt gij dit te dragen: God behandelt u als zonen. Want is er wel een zoon, die door zijn vader niet getuchtigd wordt? Blijft gij echter vrij van de tuchtiging, welke allen ondergaan hebben, dan zijt gij bastaards, en geen zonen. Voorts, de tuchtiging van onze vaders naar het vlees hebben wij ondergaan en wij zagen tegen hen op; zullen wij ons dan niet nog veel meer onderwerpen aan de Vader der geesten, en leven? Want zij hebben ons voor luttele dagen naar hun beste weten getuchtigd, maar Hij doet het tot ons nut, opdat wij deel verkrijgen aan zijn heiligheid.

Uitkijkend naar het eeuwige leven; dat is iets reusachtigs, iets fantastisch, gemeente.

Hebreeën 12:11 Want alle tucht [of beproeving] schijnt op het ogenblik zelf geen vreugde, maar smart te brengen, ...

Dat is het punt betreffende beproevingen en kastijding. Als we erdoorheen gaan is het niet vreugdevol. Toch zegt Jacobus *houdt het voor enkel vreugde* als je in beproevingen terechtkomt. Aan de op-

pervlakte lijkt het alsof er een tegenspraak is, maar die is er niet, omdat de manier waarop dat door Jacobus onder woorden is gebracht, duidt op een terugkijken naar de beproevingen, ze slaan niet op de fase waarin we de beproevingen ondergaan.

Dit wordt nu verder duidelijk gemaakt.

Hebreeën 12:11-15 ..., doch later ...

Ik ben door beproevingen heen gegaan waarvan ik dacht dat ze nooit zouden eindigen, maar toch komt er een eind aan. Sommige zijn min of meer voortdurend, ze gaan maar door en er zijn weinig hoogte- en dieptepunten met de bijbehorende verschillen in intensiteit, maar we kunnen ervan leren.

Hebreeën 12:11 ..., doch later brengt zij hun, die erdoor geoefend zijn, een vreedzame vrucht, die bestaat in gerechtigheid.

Het volgende maakt ook deel uit van geloof.

Hebreeën 12:12-15 Heft dan de slappe handen op en strekt de knik-kende knieën, en maakt een recht spoor met uw voeten, opdat het-geen kreupel is niet uit het lid gerake, doch veeleer geneze. Jaagt naar vrede met allen en naar de heiliging, zonder welke niemand de Here zal zien. Ziet daarbij toe, dat niemand verachtere van de genade Gods, dat er geen bittere wortel opschiete en verwarring stichte, en daardoor zeer velen zouden besmet worden.

Het boek *De leugens die we geloven* laat zien hoe veel mensen eindigen in bitterheid, omdat als ze door beproevingen en problemen gaan, zij zich daar helemaal op richten, zij proberen een lijst bij te houden van wie goed is en wie verkeerd is. We kunnen dat niet doen. We moeten ons tot Christus wenden en het aan Hem overlaten zo'n lijst op te stellen. ***Het eerste punt is berouw en bekering en vergeving en in je leven orde op zaken stellen!*** Probeer niet zo'n lijst bij te houden.

Jacobus 1:3 want gij weet, dat de beproefdheid van uw geloof volharding uitwerkt.

Zoals ik zei is geduld *een gemoedstoestand*. Volharding is *gaan door* een gemoedstoestand, het *gaan door* de moeilijkheden – *volharding*. Dat gaan door brengt volharding voort. Bedenk wat we lazen in:

Mattheüs 24:13 Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden.

Daar wordt hetzelfde woord gebruikt.

Jacobus 1:4 Maar die volharding moet **volkomen** doorwerken, ...

Volledig. Daar de meeste beproevingen niet volmaakt zijn – maar juist ellendig en het resultaat van fouten en trauma's – is het moeilijk om te zeggen:

Jacobus 1:4 Maar die volharding moet volkomen doorwerken, zodat gij volkomen en onberispelijk zijt en **in niets te kort schiet**.

Dat is echt iets om aan vast te houden. Dat betekent niet dat God ons alles zal geven. Dat betekent niet dat God ons de wereld zal geven. Maar dat betekent dat *het ons geestelijk in samenhang met ons geloof in niets tekort zal schieten, omdat we geloven*. En als we dat doen dan doet het er in laatste instantie niet toe wat er gebeurt. Er doorheen gaan maakt op de korte termijn een groot verschil uit.

Laten we in samenhang hiermee naar iets interessants kijken en kijken hoe Jacobus 1:2 en 4 samenhangen met de zaligsprekingen in Mattheüs 5. Het gaat in de verzen 1 tot 4 van Jacobus 1 over de houding ten opzichte van problemen, ten opzichte van beproevingen. Het gaat hier over de reden dat ze er zijn: om *ons geloof te beproeven* en *volharding* in ons te *ontwikkelen*. En we weten wat het resultaat daarvan is: we worden geestelijk volledig en volkomen, waarbij we in niets tekort schieten.

Als we door de hele brief van Jacobus heengaan denk ik dat we verbaasd zullen zijn hoe vaak de dingen daar samenhangen met de zaligsprekingen.

Mattheüs 5:10 Zalig de vervolgd om der gerechtigheid wil, ...

Anders denk je dat ze de pik op je hebben. Ik ben ook door die fase gegaan. We zullen zien dat Jacobus zegt: 'Houdt het voor enkel vreugd als u vurige beproevingen moet doorstaan.' Maar we moeten niet klagen als we gecorrigeerd worden voor onze eigen fouten, dingen waar we zelf schuld aan hebben.

Het is zoals mij onlangs overkwam dat ik, toen ik op weg hierheen was, een bekeuring kreeg voor te hard rijden. Dat was niet Gods fout, dat was de mijne. Ik schiep daar geen vreugde in omdat ik \$142 moest betalen. Maar ik was in één opzicht blij dat ik geen schade had gereden, daar was geheel geen sprake van. Ik kreeg die bekeuring dus niet om der gerechtigheid wil. Dat was geen zegen. We moeten er dus aan werken om het verschil te begrijpen. Als we vervolgd worden:

- omdat we God liefhebben;
- omdat we God geloven;
- omdat we Gods geboden houden;

dan moeten we dat als vreugde beschouwen en als een zegen!

Mattheüs 5:10-11 ..., want hunner is het Koninkrijk der hemelen. Zalig zijt gij, wanneer men u smaadt en vervolgt en liegende ...

Gebeurde dat niet met Jezus? *Ja, zeker!* Daarom is het belangrijk dat Hij dat zei, omdat Hij ernaar leefde en dit in volkomenheid meemaakte. Kunnen we de woorden van Jezus Christus geloven? *Absoluut!*

Mattheüs 5:11-12 ... allerlei kwaad van u spreekt om Mijnentwil. Verblijdt u en verheugt u, want uw loon is groot in de hemelen; want also hebben zij de profeten voor u vervolgd.

Vers 48 spreekt over volmaaktheid. Dit is de uiteindelijk volmaaktheid van karakter die door beproevingen wordt voortgebracht. *Indien we middels geloof volharden* dan zullen we dat bereiken en uiteindelijk tenvolle bij de opstanding.

Mattheüs 5:48 Gij dan zult volmaakt zijn, ...

Hoe worden we volmaakt?

- Door de macht van God.
- Door de genade van God.
- Door de beproevingen waar we doorheen gaan.

Mattheüs 5:48 Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is.

Dat is het uiteindelijke doel waar we ons op richten met geloof, hoop en liefde.

Laten we het even hebben over volharding.

Mattheüs 24:13 Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden.

Er is dus *volharding* nodig.

Mattheüs 10:22 En gij zult door allen gehaat worden om mijns naams wil; maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden.

Dit laat zien hoe lang er volhard moet worden, tot het einde, òf tot het einde van ons leven, òf tot de wederkomst van Christus, afhankelijk van de tijdsperiode waarin we leven in de tijd dat we geroepen worden.

Romeinen 5:1 Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, ...

Wat betekent dat?

- Dat we God absoluut echt geloven,

- dat Jezus Christus het offer was dat gegeven werd ter vergeving van onze zonden, en
- dat bij berouw en bekering God ons in de juiste gerechtvaardigde relatie met Hem plaatst door Christus *door ons geloof*.

Daarom zal profetie niemand behoud brengen.

Romeinen 5:1-2 ..., hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus, door wie wij ook de toegang hebben verkregen in *het geloof* tot deze genade, waarin wij staan, ...

De Statenvertaling zegt: **door** het geloof. Dat is echt iets geweldigs dat God dit wil doen. Dit zegt alles over:

- *Gods liefde*
- *Gods barmhartigheid*
- *Gods geduld*
- *Gods volharding*

Zet jezelf eventjes in Gods plaats en kijk dan eens naar deze hele wereld. Is er geen liefde, verdraagzaamheid, geduld en volharding nodig om bij je plan te blijven en het uit te voeren in de tijd die God daarvoor neemt? Hoevelen van ons zouden niet ingrijpen om alle leven uit te roeien? *Ja, er is geduld nodig, en liefde, en geloof!*

We staan dus *in die genade*.

Romeinen 5:2 ..., en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods.

Dat is iets bijzonders, vindt u ook niet? *We verheugen ons in die hoop* dat God zegt: 'Kijk, je zult niet voor eeuwig mens blijven. Als je tot het einde volhardt, als je tot het einde blijft geloven, dan zal Ik je uit de doden opwekken en je een geestelijk lichaam geven dat vol heerlijkheid en kracht is.' ***Dat is de hoop! Dat is de hoop en we verheugen ons in die hoop op de heerlijkheid van God!*** Dat is wat zo belangrijk is. God is geïnteresseerd in het behoud van de persoon die Hij roept.

Romeinen 5:3 En niet alleen *hierin*, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, ...

Beproevingen, testen en verzoeken die op ons pad komen.

Romeinen 5:3 ..., daar wij weten, dat de verdrukking volharding uitwerkt,

Hier wordt alweer hetzelfde Griekse woord voor *volharding* gebruikt. *We hebben volharding nodig!*

Romeinen 5:4 en de volharding beproefdheid, ...

Wat doet beproefdheid, of ook wel ervaring? *Daardoor kunnen we iemand anders helpen, omdat we het zelf hebben meegemaakt!* Is dat niet zo? Kunnen we anderen niet beter helpen als we zelf iets hebben meegemaakt? Dan kunnen we zeggen: 'Ja, ik ben ook door zoiets heengegaan, ik heb dat ook meegemaakt! En daarom weet ik dat dit Gods manier van doen is.'

Dat betekent echter niet dat om iemand met problemen en zonden te kunnen helpen, we noodzakelijkerwijs precies hetzelfde moeten hebben meegemaakt om het te begrijpen. Mensen zeggen: 'We helpen drugsverslaafden door er een verslaafde op af te sturen.' Dat is een heel verkeerd uitgangspunt. Misschien kan een ex-verslaafde een getuigenis afleggen voor een andere verslaafde om hem te helpen; dat kan waar zijn, hij heeft dezelfde ervaring gehad. Maar er is meer nodig dan die ervaring, er moet een toestand ontstaan waarin begrepen wordt dat er keuzes gemaakt moeten worden. De keuzes zijn belangrijk. Voor wat betreft testen en beproeven zij nog opgemerkt dat God niemand beproeft met het kwade. Hij geeft ons keuzes, niet het kwaad.

Romeinen 5:4-5 ..., en de beproefdheid hoop; en de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, die ons gegeven is,

Dat geeft het complete plaatje. Dat wordt een opwindend iets.

Ik weet dat in mijn eigen leven, en ik weet dat in uw leven, er één ding is dat we nalaten te doen. Ik belijd mijn zwakheid hierin. We *laten* – om wat voor reden dan ook – *na te bidden als we in de problemen zitten*. Omdat:

1. We ons schamen te moeten toegeven dat we hebben gezondigd. Maar we weten dat we dat deden.
2. We denken dat God op ons neerkijkt; daarom gaan we niet in gebed tot Hem omdat we niet weten of God ons wel of niet zal verhoren.

Als God alles weet, zelfs weet heeft van iedere haar op ons hoofd, weet Hij dan niet dat we dat hebben gedaan? Wat het ook maar moge zijn, weet Hij niet reeds dat we in de een of andere beproeving zijn terechtgekomen? *Ja, Hij weet dat allemaal!*

Wat we dus moeten doen is, dat we meer en meer de gewoonte ontwikkelen om te bidden op het moment dat we tot de ontdekking komen dat we in een beproeving, probleem of moeilijkheid zijn terechtgekomen, omdat God er is. Als we het geloof van Jezus Christus en God hebben dan zal er een oplossing zijn voor het probleem. Hoe die oplossing tot stand komt zal worden bepaald door hoe God dit zal gaan uitwerken.

Als het alleen maar een persoonlijk probleem is dan ligt dat tussen u en God. Maar als er meer dan één persoon bij betrokken is, dan ligt het tussen u en God en tussen die andere persoon en God en tussen u en die andere persoon. Dat wordt wat gecompliceerder, omdat er tijden zijn dat zo'n andere persoon bereid is en tijden dat dat niet zo is. We kunnen niets doen aan iemand die niet bereid is om te kiezen voor Gods manier om problemen op te lossen, dat maakt zo'n situatie ingewikkelder. Maar desondanks zou dat u standvastigheid moeten geven om naar de liefde van God uit te zien om in staat te zijn uw probleem op te lossen en te volharden en er de nodige ervaring in op te doen.

Laten we teruggaan naar de brief van Jacobus. We zullen verdergaan met de volgende sectie, die ik eerst in zijn geheel zal doorlezen. Daarna zullen we daar vers voor vers analyserend doorheen gaan.

Jacobus 1:5 Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, ...

Ik kan u zeggen dat we daarin meestal tekort schieten in onze beproevingen. Wat zeggen we allemaal als we door een probleem heengaan en het niet op de juiste manier behandelen? We zeggen dan: 'Dat was dom om te doen.' Politici zeggen: 'Ik heb daar geen juist oordeel in gebruikt.'

Jacobus 1:5 Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg ...

Geeft, dat staat in de tegenwoordige tijd. Hij geeft (op een doorgaande basis) aan iedereen eenvoudigweg, beter: gratis, er hoeft niet voor te worden betaald, er zijn geen kosten aan verbonden!

Jacobus 1:5-8 ... en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden. Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel opzicht twijfelende, want wie twijfelt, gelijkt op een golf der zee, die door de wind aangedreven en opgejaagd wordt. Want zulk een mens moet niet menen, dat hij iets van de Here zal ontvangen, innerlijk verdeeld als hij is, ongestadig op al zijn wegen.

Deze vier verzen hebben ons heel wat te zeggen, echt waar! Laten we teruggaan en elk van die verzen apart bekijken.

Jacobus 1:5 Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, ...

Een van de grootste problemen die we hebben als we proberen onze problemen op te lossen, is dat we het op onze eigen manier willen doen, *in plaats van wijsheid van God te vragen om het op Gods manier te doen!*

Wat gebeurt er als we onze eigen wijsheid gebruiken? *Dan doen we domme dingen!* Dat staat vast! We moeten dus God vragen. Wil God wijsheid geven? Wil God voorzien in onze behoeften? *Dat wil Hij zeer zeker!*

Laten we weer kijken naar de zaligsprekingen. Hij wil ons wijsheid geven. God zal ons beslist niet de dingen geven die *wij willen* op de manier waarop wij dat willen, omdat God geen *catalogus* is. God is geen *vakkenvuller*. God is geen warenhuis. God reageert niet als een flappentap. Je loopt erheen en steekt je kaart erin. Er worden geen vragen gesteld, je krijgt precies wat je aangeeft te willen hebben. Geen verantwoordelijkheid en je loopt weer weg. En daarnaast hoop je ook nog dat het niet van je rekening wordt afgeschreven.

Er zijn mensen die denken *dat het zo voor iedereen zou moeten zijn*. Maar zo zit het leven niet in elkaar. De mens wil alles *NU!* De mens wil het nu en dan ook nog op een eerlijke manier en bovenal onmiddellijk. God zit niet zo in elkaar, Hij zegt:

Mattheüs 7:7 Bidt en u zal gegeven worden; **zoekt** en gij zult vinden; **klopt** en u zal opengedaan worden.

Dit laat zien dat er wat werk en wat inspanning geleverd moet worden. Dit is niet: 'Geef me dit, Heer; geef me dat, Heer; geef me ook dat nog, Heer.' Het kan zijn dat Hij je wat geeft, maar niet waarom je vraagt. Je kunt God om wijsheid vragen en onmiddellijk kom je in een beproeving terecht. Je zegt dan: 'God, waarom belandde ik in deze beproeving?' Als Hij rechtstreeks met je zou praten, zou Hij zeggen: 'Wel, je vroeg om wijsheid. Ik gaf je dus een beproeving, zodat je wijsheid zou kunnen leren in deze beproeving.' Is dat niet waarover we het hier hebben? *Ja!*

Mattheüs 7:7 Bidt en u zal gegeven worden; **zoekt** ...

Als het niet onmiddellijk komt, komen zal het.

Mattheüs 7:7-8 ... en gij zult vinden; **klopt** en u zal opgedaan worden. Want een ieder, die bidt, ontvangt, en wie zoekt, vindt, en wie klopt, hem zal opgedaan worden.

Het Grieks betekent:

- Bidt – *en blijf bidden, blijf vragen.*
- Zoekt – *en blijf zoeken.*
- Klopt – *en blijf kloppen.*

En het zal u gegeven worden. Dat is de hele strekking van deze verzen.

Jacobus 1:6 Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel opzicht twijfelende, ...

Nergens aan twijfelen; dat wordt belangrijk.

Hier volgt hoe we God benaderen. Niet alleen in de zin dat Hij bestaat, niet alleen in de zin dat Hij is, maar ***dat Hij alles is wat Hij zegt te zijn, en nog veel meer dan wat ons is geopenbaard!***

Hebreeën 11 heeft het over geloof en wat geloof echt is. We moeten in geloof vragen. Geloof is meer dan alleen maar voorwenden dat we zullen geloven. Er is een geloof dat doet alsof, zoals bij kleine kinderen. Zij geloven in de Kerstman, iedereen doet alsof ze in hem geloven. Om dat soort geloof draait het niet. 'Kerstman, geef me alstublieft een Nintendo.' Ik geniet van de reclame voor de Kerstman waar een jochie met twee glazen in beeld komt en hij kijkt op naar de Kerstman en vraagt om iets; de Kerstman kijkt naar hem en schuift hem met zijn voet de glijbaan op. Dat vind ik geweldig; dat laat goed zien hoe futiel en dom het geloof in de Kerstman is. Teveel mensen behandelen God als Kerstman. Teveel mensen behandelen geloof als een doen alsof, maar er komt meer bij kijken.

Hebreeën 11:1 Het geloof nu is de zekerheid ...

Dat is wat het is. Het is de feitelijke, *geestelijke zekerheid!* Is er zoiets als geestelijke zekerheid? *Ja, zeer zeker!* Zijn er dingen die we niet zien dat ze er zijn? *Ja!* Daar heeft hij het over.

Hebreeën 11:1 Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet.

Waarom? *Omdat God IS!* Daarom.

Hebreeën 11:2-3 Want door dit *geloof* is aan de ouden een getuigenis gegeven. Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods tot stand gebracht is, zodat het zichtbare niet ontstaan is uit het waarneembare.

Dit is een geweldige, moderne, wetenschappelijke uitspraak als we deze goed begrijpen. Het gaat hier over het geloof van Abel en het geloof van Henoch.

Hebreeën 11:6 maar zonder geloof ...

Buiten het geloof om.

Hebreeën 11:6 ... is het onmogelijk *Hem* welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat ...

Dat God *is*, dat Hij *bestaat*. Als we alleen maar geloven dat er een Schepper is, dan zijn we niets beter dan de demonen. Zij geloven en zij sidderen, omdat zij weten van het oordeel van God dat komende is.

In een praatprogramma op TV verscheen iemand die bewees dat evolutie niet waar is en dat er een Schepper moet zijn. Al luisterend kwam ik tot de conclusie dat hij niet beter was dan de demonen. Hij wil de Schriften niet geloven. Hij wil God niet geloven, maar hij wil wel geloven dat er een Schepper is. Als je gelooft dat er een Schepper is dan betekent dat toch ook dat Hij soeverein is over ons leven? Die stap zetten zulke mensen niet. We moeten geloven dat Hij is, dat Hij bestaat, dat alles over Hem waar is, dat wat Hij zegt absoluut

waar is en juist. Dat soort geloof kan alleen maar van God komen. We kunnen dat niet van uit onszelf opbrengen.

Hebreeën 11:6 ... Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken.

Daarom beloont Hij.

Jacobus 1:6 Maar hij moet bidden in geloof, ...

Omdat *dat geloof dat we hebben de geestelijke zekerheid is, dat het zo is!* Dat wil nogal wat zeggen! We kunnen niet naar God gaan en zeggen: 'God, hier ben ik. Ik ben ellendig en diep ongelukkig en verdorven, net als iedereen. Ik heb niet het geloof dat ik zou moeten hebben en dat weet U.' We kunnen God niet bedotten. Kunnen we God bedriegen met wat het ook maar mag zijn? *Natuurlijk niet!* 'Kom mijn ongeloof te hulp. Geef me dat geloof dat ik moet hebben, zodat ik niet ben ...' zoals er hier staat:

Jacobus 1:6 ..., in geen enkel opzicht twijfelende, want wie twijfelt, lijkt op een golf der zee, ...

We worden dan emotioneel gedreven, net als water, dan die kant uit, dan de andere kant uit.

Ga eens naar een plek waar u bij een storm naar de zee kunt kijken en kijk naar hoe de golven eraan komen stormen. Surfers gaan graag zo'n twee dagen voor de storm arriveert naar zo'n gebied. Ze gaan eropuit om op de golftoppen te surfen. Maar kijk eens goed wat er gebeurt als die golven de kust raken, ze gaan alle kanten uit en vallen uit elkaar. Dat is echt een goede beschrijving van ons als we niet het geloof hebben dat de zekerheid, de geestelijke zekerheid is, die van God komt.

Jacobus 1:6-7 ..., lijkt op een golf der zee, die door de wind aangedreven en opgejaagd wordt. Want zulk een mens moet niet menen, dat hij iets van de Here zal ontvangen,

Dan vraag je iets voor jezelf, dan vraag je niet naar de wil van God.
Het moet naar de wil van God zijn!

Jacobus 1:8 innerlijk verdeeld als hij is, ongestadig op al zijn wegen.

Waarom is dit zo? Omdat je dan God niet liefhebt met geheel je hart, met geheel je ziel, met geheel je kracht en met geheel je verstand. Daarom ben je verdeeld.

Het is in het Grieks interessant, dat woord is *dipsuchos*, wat betekent *twee zielen* of *twee geesten* hebben. 'God, ik heb dit deel van mijn denken voor *U* en ik heb het andere deel van mijn denken voor *mi-jzelf*.' Op die manier kun je geen geloof hebben. Wat gebeurt er dan? Je hebt dan een dubbele standaard. Je bent ongestadig; dan weer voor, dan weer tegen; je bent dan positief en dan negatief; heel wisselend. Dat is anders dan de beproevingen waarin je positief of negatief kunt zijn. Want als je in de beproevingen positief of negatief bent, blijft je geloof standvastig, ***indien*** *je het geloof hebt dat van God komt*. Daarom moeten we daar om vragen.

Dan komen we nu bij een heel andere sectie. De volgende keer zal ik u een aantal verschillende dingen laten zien betreffende geloof en betreffende onze houding en betreffende wat er gebeurt als we worden gezegend en wat voor soort zegen het is die we krijgen en daarna zal ik u het resultaat laten zien van het volharden tijdens de beproevingen, wat heel, heel belangrijk is. Daarna gaan we verder met: Beproeft God ons met het kwaad? Er staat daar een interessante uitspraak:

Jacobus 1:13 ... God kan door het kwade niet verzocht worden ...

Ik laat u nog even nadenken over die uitspraak, omdat die ontstellend veel zegt. Wat betekent dat? God kan niet door het kwade worden verzocht? Wat zouden de consequenties zijn als Hij wel door het kwade kon worden verzocht?